

[Zahle.]

Medlem Hr. Wiinblad, som jeg altsaa for tredie Gang takker for det gode Samarbejde, vi i lange Tider havde i Udvalget, er blevet snydt og narret paa en skammelig Maade under denne Sags sidste Fase.

Johannes Loh: Jeg skal ikke som den ærede sidste Taler opfordre forskellige Lejere til ligefrem Stats-Pengeafpresning i Anledning af det her foreliggende Forslag, men jeg maa jo overfor det ærede Medlem Hr. Vanggaard sige, at naar han brugte det Udtryk, at en enkelt Krakiler kunde ødelægge Foretagendet, og derfor var Bestemmelsen angaaende Huslejeloven sat ind i § 3, saa er det jo netop dette Forhold, der har nødvendiggjort en Boliglov, at der findes Krakilere baade mellem Lejere og mellem Ejere; det er dem, der har voldet, at det trækker saa længe ud med Boliglovens Ophævelse. Naar man nu har hørt de forskellige Talere og ved, at der ikke skal gøres noget i Øjeblikket, vil jeg tro, at denne Bestemmelse i § 3 er ganske overflødig, og jeg er enig med de Talere, der har gjort opmærksom paa, at naar Staten har paalagt Ejere og Lejere af Boliger en Række nødvendige Forpligtelser, maa Staten ikke være den første, der bryder disse. Jeg opfordrer derfor til, at man tager denne Bestemmelse om Boligloven ud af § 3.

J. Oskar Andersen: Det ærede Medlem Hr. Zahle var inde paa en Omtale af denne Passus i § 2: „ved Køb eller Ekspropriation at erhverve“ og kom derved ogsaa til at berøre det konservative Partis Stilling til disse Ord og dets eventuelle Ønske om, at de skulde gaa ud. Jeg skal kun sige, at naar det konservative Parti har resigneret her, betyder dette ikke noget som helst Præcedens for vor Stilling i Fremtiden. Det betyder ganske simpelt, at vi i dette Tilfælde, som er af en for Samfundet saa indgribende Art, mener at kunne lade disse Ord staa, da de kan have deres Betydning. Jeg vil altsaa advare imod, at man drager nogen Slutning med Hensyn til vor Stilling overhovedet til Spørgsmaalet om Ekspropriation.

Korsgaard: Inden denne Sag forlader Folketinget og forhaabentlig ikke kommer

igen saadan med det allerførste, vil jeg gerne fremsætte nogle Bemærkninger.

Jeg vil da først fremhæve, at der tidt og ofte er blevet slaaet stærkt paa den Villie i Nationen til at ofre, som Indsamlingen til Nationalmuseet har givet Bevis paa, og jeg vil sige som min Mening, at jeg synes, man overdriver. Hvis 3 Mænd tilsammen skænkede 2½ Mill. Kr. — og det er jo det Beløb, endda knap og nap, det drejer sig om — til et nyt Nationalmuseum, kunde vel ingen falde paa at sige, at det her igennem var vist, at det var en Folkesag.

Forholdet er det, at af de 2,3 Mill. Kr., der haves til Disposition, er den ene Million givet af en Mand, der er udvandret, Hr. Andersen. Jeg mener, man næsten ikke kan rose den Mand for stærkt, for er der noget, der er skønt, er det dette, at en Mand, der drager bort fra sit Land og er borte i mange Aar, dog bevarer en saa stor Kærlighed til sit gamle Land, at han sender det meget betydelige Beløb. Jeg har fra min egen lille By, Nyborg, et Tilfælde af lignende Art; her drejer det sig ganske vist om et mindre Beløb, men ogsaa om en Bygning, som har Interesse for Nationalmuseet, idet den er skænket til Nationalmuseet. Den paagældendes Navn er Sibbertsen, og for ham gælder det samme som for Hr. Andersen, at han, skønt havende været borte fra sit Land i lang Tid, sender sit gamle Land mange Penge.

Jeg mener, at dette Moment burde der lægges mere Mærke til, end man vistnok er tilbøjelig til, naar man taler om Udvandring — det er noget, der har sin Interesse, om ikke i Forbindelse med Nationalmuseet, saa i anden Henseende. Naar man uden videre vil sige, at den Mand, der udvandrer fra Landet, tager Kapital fra Landet og intet fører tilbage, saa viser disse Eksempler, som kan suppleres med saare mange, at det ingenlunde altid er rigtigt.

Jeg mener altsaa, at der i denne Forbindelse ogsaa kan være Grund til at tænke paa den Side af Sagen. Jeg mener, som sagt, der i høj Grad kan være Grund til at takke de Mænd, der drager ud og ikke glemmer deres Fædreland, der kan altsaa i det givne Tilfælde være særlig Grund til at takke Hr. Andersen, der skænkede 1 Mill. Kr.

Af denne 1,3 Mill. Kr., der bliver tilbage, er vistnok nogenlunde de 700 000 Kr.